

บทที่ ๓

วิธีค่าเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของแบบสອบแบบเลือกตอบที่มีจำนวนตัวเลือกไม่เท่ากัน โดยการใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบครั้งนี้ มีขั้นตอนของการวิจัยในการค่าเนินการดังนี้

หลักวิจัย

ประชากรหลักวิจัย

ประชากรหลักวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๓๐ ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๓,๓๒๐ คน

กลุ่มตัวอย่างหลักวิจัย

กลุ่มตัวอย่างหลักวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๓๐ ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐ คน โดยแบ่งให้ตอบแบบสອบแบบเลือกตอบที่มี ๕ ตัวเลือก ๔ ตัวเลือก และ ๓ ตัวเลือก แบบสອบจะประมาณ ๑,๐๐๐ คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้เหมาะสมกับฐานะ แบบการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้โปรแกรม Logist ๕ Version ๒.๕ และในการประมาณค่าหารามิเตอร์ของข้อสอบมีความคงที่มากขึ้น ซึ่งควรใช้จำนวนผู้สอบประมาณ ๑,๐๐๐ คน ใน การตอบแบบสອบแท็ลอดันบบ (Warm 1978: 109) ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างหลักวิจัยประมาณ ๓,๐๐๐ คน แล้วห้ามการสุ่มกลุ่มตัวอย่างหลักวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ขนาดของประชากรหลักวิจัยในแต่ละอำเภอ จากหง�数 ๗ อำเภอ มีดังนี้
 - 1.1 อ่าเภอเมือง จำนวนนักเรียน ๑,๘๘๒ คน
 - 1.2 อ่าเภอห้วยยาง จำนวนนักเรียน ๓๗๑ คน
 - 1.3 อ่าเภอชะอ่า จำนวนนักเรียน ๓๑๔ คน

1.4 อ่าເກອນ້ານລາຄ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	266 ດນ
1.5 อ่าເກອເຫຍອຍ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	244 ດນ
1.6 อ่าເກອນ້ານແລຄມ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	205 ດນ
1.7 ກິ່ງອ່າເກອນໜອງທູ້າປໍລອງ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	38 ດນ
2. ຄໍານວດໜານາຄຂອງກຸ່ມທົວໝ່າງພລວິຈີ້ຍທີ່ຫອກືຂອງປະຊາກພລວິຈີ້ຍໃນ ແຕ່ລະອ່າເກອ ໂຄຍໃຫ້ສູງຕົ້ນ (Freund 1979: 218)		

$$n_i = \frac{N_i}{N} \cdot n$$

ເນື້ອ n_i ແມ່ນ ພනາຄຂອງກຸ່ມທົວໝ່າງພລວິຈີ້ຍທີ່ຫອກືໃນແຕ່ລະອ່າເກອ

N_i ແມ່ນ ພනາຄຂອງປະຊາກພລວິຈີ້ຍໃນແຕ່ລະອ່າເກອ

N ແມ່ນ ພනາຄຂອງປະຊາກພລວິຈີ້ຍທຶນນັກ

n ແມ່ນ ພනາຄຂອງກຸ່ມທົວໝ່າງພລວິຈີ້ຍທຸກຮະດັບ

ຈາກການຄໍານວຍໄກ້ກຸ່ມທົວໝ່າງພລວິຈີ້ຍໃນແຕ່ລະອ່າເກອ ຕັ້ງນີ້

2.1 อ່າເກອເມືອງ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	1,701 ດນ
2.2 อ່າເກອທ່າຍາງ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	335 ດນ
2.3 อ່າເກອສະອໍາ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	284 ດນ
2.4 อ່າເກອນ້ານລາຄ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	240 ດນ
2.5 อ່າເກອເຫຍອຍ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	221 ດນ
2.6 อ່າເກອນ້ານແລຄມ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	185 ດນ
2.7 ກິ່ງອ່າເກອນໜອງທູ້າປໍລອງ	ຈຳນວນນັກເຮືອນ	34 ດນ

3. หลังจากได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างหลวจัยในแต่ละอ่าเภอแล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างหลวจัยก้าวขั้นการสุ่มอย่างง่าย

กลุ่มตัวอย่างหลวจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มนักเรียนที่ใช้ในการทดสอบ (Pre-test) เพื่อจะให้ศึกษาถูกทางๆ เช่น การคำนวณการสอน เวลาที่ก่อหนี้ให้นักเรียนตอน เพื่อความสมมูลของข้อสอบและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ที่จะเก็บนำมาแก้ไขในการคำนวณการสอน จริง จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดสอบ มีจำนวนทั้งหมด 120 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนอุดมประดิษฐ์ จำนวน 3 ห้องเรียน

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำผลการสอนไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม Logist 5 Version 2.5 เพื่อนำค่าหารามิเตอร์ของข้อสอบ คือ ค่าอ่านใจจำแนกของข้อสอบ (a_i) ค่าความยากของข้อสอบ (b_i) และค่าการเก้าของข้อสอบ (c_i) จำนวนนักเรียนที่สุ่มได้ในแต่ละอ่าเภอและคงไว้ในตารางที่ 3 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2,960 คน

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างหลวจัยที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามอ่าเภอและโรงเรียน

อ่าเภอ	โรงเรียน	จำนวน	
		ห้องเรียน	นักเรียน (คน)
เมือง	กรรณสูร	10	462
	เบญจมเทพุธิศ	10	448
	วัดจันทราราช (ศูนย์บริการราษฎร์)	8	334
	คงกระماນ	8	289

ตารางที่ 3 (ก)

อําเภอ	โรงเรียน	จำนวน	
		ห้องเรียน	นักเรียน (คน)
	กองบาลังวิทยา	2	58
	บางจากวิทยา	1	37
	สุวรรณรังสฤษฎิ์วิทยาลัย	1	29
ท่ายาง	ท่ายางวิทยา	6	197
	หนองชุมแสงวิทยา	3	94
ชุมอ่า	ชุมอ่าศุภนภูมิเนื่องบุรี	6	195
	โภนกนควงวิทยา	2	64
บ้านคลาด	บ้านคลาดวิทยา	7	266
เขาย้อย	เขาย้อยพิทยาคม	4	151
	เขาย้อยวิทยา	3	93
บ้านแหลม	บ้านแหลมวิทยา	4	107
	วิชารธรรมโสสิก	2	53
	บางคลະນวิทยา	2	45
หนองหูป่าป่อง	หนองหูป่าป่องวิทยา	2	38
รวม		81	2,960

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามนักประเกตความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงภาษาแบบอปมาอปในแบบเลือกตอบที่มี 5 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของ วิทยุบุตรุษ ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาลัยกรุงเทพฯ ที่มีค่าความยากของข้อสอบทั้งหมด 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบทั้งหมด 0.12-0.59 และมีค่าความเที่ยง 0.72 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แยกแบบสอบถามออกเป็น 3 ฉบับ โดยในแต่ละฉบับจะมีตอนนำหานี้ของค่าความหมายอ่อนกันและมีจำนวนข้อเท่ากัน แต่จำนวนตัวเลือกของแต่ละข้อในแบบสอบถามแต่ละฉบับมีไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบที่มี 5 ตัวเลือก 4 ตัวเลือก และ 3 ตัวเลือก ในกรณีครึ่งตัวเลือกทั้ง 3 ฉบับใช้วิธีสุ่มตัดตัวความอออกทั้งหมดซึ่งการสุ่มนี้อย่างง่าย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยก่อเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อขอความร่วมมือกับศึกษาอิทธิพลการจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้แจ้งไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองของเครื่องมือและเก็บข้อมูลจริง จากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังโรงเรียนเหล่านั้น ซึ่งมีวิธีการค่าเบินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นการทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองไก้น้ำแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ คือ แบบสอบถามแบบเลือกตอบที่มี 5 ตัวเลือก 4 ตัวเลือก และ 3 ตัวเลือก ไปสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอุดมประคิริ์ จำนวน 120 คน โดยมีจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ ใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 4 เพื่อเป็นการบักซ้อมการค่าเบินการสอบถาม รวมทั้งการศึกษาเวลาและปัญหาอีกด้วย เพื่อความสมบูรณ์ของข้อสอบและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งไก้น้ำมาแก้ไขในการค่าเบินการสอบถาม ในการศึกษาเวลาอีกคราวสอบเวลาที่

ก้าหนอกให้มักรเรียนໄສก็ตอบแบบสອบว่า นักเรียนจะห้าเสรีจทันกับเวลาที่ก้าหนอกให้หรือไม่ หังนี้เนื่องจากแบบสອบที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสອบแบบให้เวลามาก จึงก้าหนอกเวลาให้ นักเรียนห้าเห่าที่จะมีเวลาตอบทุกข้อ ผลจากการทดสอบปะรากกว่า นักเรียนห้าใจทันตามเวลาที่ก้าหนอกให้ โดยที่ผู้วิจัยก้าหนอกเวลาให้มักรเรียนห้าตอบแบบสອบทั้ง 3 ฉบับเท่ากันคือ 20 นาที แล้วน้ำผลการสອบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงด้วยสูตร ถูเกอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 ซึ่งໄດ້ค่าความเที่ยงของแบบสອบแบบเลือกตอบที่มี 5 ตัวเลือกเท่ากัน 0.70 แบบสອบแบบเลือกตอบที่มี 4 ตัวเลือกเท่ากัน 0.75 และแบบสອบแบบเลือกตอบที่มี 3 ตัวเลือกเท่ากัน 0.75 ค่าความเที่ยงของแบบสອบที่ไม่มีค่าใกล้เคียงกันค่าความเที่ยงของแบบสອบที่มีค่าใกล้เคียงกันที่ 0.72 ดังนั้นถือว่าแบบสອบแบบเลือกตอบทั้ง 3 ฉบับนี้เป็นแบบสອบที่มีความเที่ยงอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผลวิจัยที่ใช้ทดลองสອบจำแนกตามประเภทแบบสອบแบบเลือกตอบ

แบบสອบแบบเลือกตอบ	จำนวนนักเรียน (คน)
5 ตัวเลือก	41
4 ตัวเลือก	39
3 ตัวเลือก	40
รวม	120

2. ขั้นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผลวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ในการสอบผู้วิจัยให้ติดต่ออาจารย์ผู้สอน เพื่อเชื่อมต่อวัดประสิทธิภาพของ การวิจัย และนักหมายเรื่อง วัน เวลา และ สถานที่สอบ

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปท่าการสอนนักเรียนจำนวน 2,960 คน จากโรงเรียนที่แสดงไว้ในตารางที่ 3 และการบริหารการสอนผู้วิจัยให้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนช่วยในการก้าวเนินการสอน ซึ่งในการสอนแต่ละห้องเรียนได้แจ้งแบบสอบถามแบบเลือกตอบห้อง 3 ฉบับ เป็นจำนวนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน จากขนาดกลุ่มตัวอย่างหลักวิจัย 2,960 คน มีจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามแบบเลือกตอบห้อง 3 ฉบับใกล้เคียงกัน ดังตารางที่ 5 ด้านไปนี้

ตารางที่ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างหลักวิจัยที่ใช้ในการวิจัยจำนวนนักเรียน ประจำแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

แบบสอบถามแบบเลือกตอบ	จำนวนนักเรียน (คน)
5 ตัวเลือก	989
4 ตัวเลือก	985
3 ตัวเลือก	986
รวม	2,960

3. ขั้นการบันทึกข้อมูล

หลังจากได้ก้าวเนินการสอนแล้ว น้ำกระดาษค่าตอบมากว่าให้คะแนนและบันทึกลงในกระดาษลงรหัส โดยข้อที่ตอบถูกไป 1 ข้อที่ตอบผิดไป 0 ข้อที่ทำข้ามไป 2 และข้อที่ทำไม่ทันไป 3 เพื่อจัดเตรียมข้อมูลลงเทปที่จะนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยท่าการวิเคราะห์รายเครื่องคอมพิวเตอร์ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้โปรแกรม

สำเร็จรูป ໄກ้แก่ โปรแกรม SPSS^x โปรแกรม Logist 5 Version 2.5 นอกจากนี้ยังໄດ້ใช้คอมพิวเตอร์ภาษาฟอร์TRAN (FORTRAN) ใน การคำนวณค่าพังก์ชันสารสนเทศแบบส่วนและค่าสถิติต่าง ๆ ในการทดสอบสมมุติฐาน ซึ่งขั้นตอนทั่วไป ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การตรวจสอบคุณสมบัติการวัดเที่ยงมิติเกี่ยวและความเป็นอิสระในการตอบข้อสอบ ตามข้อตกลงเบื้องต้นของทดลองภูมิปัญญาการตอบสนองข้อสอบໄก้ก้ามเพก้า แบบสอบถามที่จะใช้วิเคราะห์ก้าวโน้มเกล็อกต่าง ๆ ในกรอบทดลองนี้จะต้องมีคุณสมบัติการวัดเที่ยงมิติเกี่ยวและความเป็นอิสระในการตอบข้อสอบ ผู้วิจัยจึงนำการตรวจสอบคุณสมบัติดังกล่าว โดยนำคะแนนผลการสอบของแบบสอบถามแต่ละฉบับ มาหารากการวิเคราะห์ทั่วประกอบของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยใช้โปรแกรม SPSS^x การวิเคราะห์ทั่วประกอบนี้ใช้การวิเคราะห์ทั่วประกอบสัลลิก (Principal Component) และหมุนแกนก้าววิธีแวริเม็กซ์ (Varimax) ของการตรวจสอบคุณสมบัติการวัดเที่ยงมิติเกี่ยวที่พิจารณาจากค่าไอยogen (Eigen Value) ถ้าหากค่าไอยogenของตัวประกอบที่ 1 ของแบบสอบถามมีค่าสูงกว่าค่าไอยogenของตัวประกอบที่ 2 อย่างมาก และค่าไอยogenของตัวประกอบที่ 2 มีค่าสูงกว่าค่าไอยogenของตัวประกอบถัดไปเพียงเล็กน้อย จึงจะกล่าวໄก้ว่าแบบสอบถามนี้มีคุณสมบัติการวัดเที่ยงมิติเกี่ยว (Lord 1980: 21; Warm 1978: 104) และการตรวจสอบคุณสมบัติความเป็นอิสระในการตอบข้อสอบ ที่ໄດ້พิจารณาว่าถ้าแบบสอบถามมีคุณสมบัติการวัดเที่ยงมิติเกี่ยว ก็จะมีคุณสมบัติความเป็นอิสระในการตอบข้อสอบก้าว (Hambleton and Swaminathan 1985: 24; Warm 1978: 107)

2. การประมาณค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ โดยนำคะแนนผลการสอบของแบบสอบถามแต่ละฉบับมาวิเคราะห์โดยโปรแกรม Logist 5 Version 2.5 เพื่อให้ได้ค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ คือ ค่าอ่านใจจำแนกของข้อสอบ ค่าความยากของข้อสอบ และค่าการເກาชของข้อสอบ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อตามโน้มเกลโลจิสติกที่มีพารามิเตอร์ 3 ตัว โดยสามารถเขียนเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงคณิตศาสตร์ของค่าพารามิเตอร์ໄກ้ดังนี้

$$P_i(\theta) = c_i + (1-c_i) \frac{e^{Da_i(\theta-b_i)}}{1+e^{Da_i(\theta-b_i)}} \quad (i = 1, 2, \dots, n)$$

เมื่อ $P_i(\theta)$ คือ ความน่าจะเป็นที่ θ สอนให้มีระดับความสามารถ θ ก่อน
ข้อสอบชุด i ถูก

θ คือ ระดับความสามารถของผู้สอน

a_i คือ ค่าอ่านจากแนวโน้มของข้อสอบชุด i

b_i คือ ค่าความยากของข้อสอบชุด i

c_i คือ ค่าการเก้าของข้อสอบชุด i

D คือ a scaling factor มีค่าเท่ากับ 1.7

e คือ ค่าคงที่ มีค่าเท่ากับ 2.71828...

3. การคำนวณค่าฟังก์ชันสารสนเทศแบบสอนของแบบสอนแท็คละฉบับ π ระดับความสามารถต่าง ๆ โดยการนำค่าหารามิเทอร์ของข้อสอบในแบบสอนแท็คละฉบับ มาคำนวณหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศแบบสอนของแบบสอนแท็คละฉบับ π ระดับความสามารถต่าง ๆ ซึ่งໄກแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 31 ระดับ คือ -3.0, -2.8, -2.6, -2.4, -2.2, -2.0, -1.8, -1.6, -1.4, -1.2, -1.0, -0.8, -0.6, -0.4, -0.2, 0.0, 0.2, 0.4, 0.6, 0.8, 1.0, 1.2, 1.4, 1.6, 1.8, 2.0, 2.2, 2.4, 2.6, 2.8 และ 3.0 ซึ่งใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

ค่าฟังก์ชันสารสนเทศแบบสอน π ระดับความสามารถ θ_j ($I(\theta_j)$)

$$I(\theta_j) = \sum_{i=1}^n \frac{P'_i(\theta_j)^2}{P_i(\theta_j)Q_i(\theta_j)}$$

เมื่อ i แทน ข้อสอบชุดที่ $1, 2, \dots, n$

$$P'_i(\theta_j) = \frac{1.7a_i(1 - c_i)}{e^{1.7a_i(\theta_j - b_i)} + 2 + e^{-1.7a_i(\theta_j - b_i)}}$$

$$P_i(\theta_j) = \frac{c_i + e^{1.7a_i(\theta_j - b_i)}}{1 + e^{1.7a_i(\theta_j - b_i)}}$$

$$Q_i(\theta_j) = \frac{1 - c_i}{1 + e^{1.7a_i(\theta_j - b_i)}}$$

4. การคำนวณค่าประสิทธิภาพสัมพัทธ์ของแบบส่อน ระหว่างแบบส่อนแต่ละฉบับ กะรับความสามารถต่าง ๆ โดยนำค่าฟังก์ชันสารสันเทศแบบส่อนของแบบส่อนแต่ละฉบับ กะรับความสามารถต่าง ๆ มาคำนวณ ซึ่งใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

ค่าประสิทธิภาพสัมพัทธ์ของแบบส่อน y เมื่อเปรียบเทียบกับแบบส่อน x กะรับความสามารถ θ_j ($RE(y,x)$)

$$RE(y,x) = \frac{\text{ค่าฟังก์ชันสารสันเทศแบบส่อน } y \text{ กะรับความสามารถ } \theta_j}{\text{ค่าฟังก์ชันสารสันเทศแบบส่อน } x \text{ กะรับความสามารถ } \theta_j}$$

5. การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบส่อนแต่ละฉบับตามกรอบของทฤษฎีคลาสสิกอล โดยใช้การประมาณค่าความเที่ยงด้วยสูตร อุเกอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 ในการคำนวณดังนี้ (Allen and Yen 1979: 84)

$$r_{tt} = \frac{N}{N - 1} \left(\frac{\sigma_t^2 - \Sigma PQ}{\sigma_t^2} \right)$$

เมื่อ N แทน จำนวนข้อสอบในแบบส่อน

P แทน สัดส่วนของการตอบถูกของข้อสอบแต่ละข้อ

Q แทน สัดส่วนของการตอบผิดของข้อสอบแต่ละข้อ

σ_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบส่อน

6. การทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยน่าค้าประสีห์ที่หากลังหน้าของแบบสอบถาม
ทักษอบกันดี

เมื่อ $RE(y, x) = 1$ แสดงว่า แบบสอบถาม y และ x มีคุณภาพเท่ากัน

$RE(y, x) > 1$ แสดงว่า แบบสอบถาม y มีคุณภาพสูงกว่าแบบสอบถาม x

$RE(y, x) < 1$ แสดงว่า แบบสอบถาม y มีคุณภาพต่ำกว่าแบบสอบถาม x

7. ผู้วิจัยไก้น่าค้าความเที่ยงของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามตามกรอบของทฤษฎีกลาสเล็กโอล มาทดสอบความแตกต่างของค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแบบเลือกตอบที่มี 5 ตัวเลือก 4 ตัวเลือก และ 3 ตัวเลือก โดยวิธีการแปลงให้อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานพิชเชอร์ซี และทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) จากศูนย์กันดี (Steel and Torrie 1981: 281)

$$\chi^2 = \sum (N_i - 3)(z_{ri} - \bar{z}_{rw})^2$$

เมื่อ $\bar{z}_{rw} = \frac{\sum (N_i - 3)z_{ri}}{\sum (N_i - 3)}$, df = n-1

i แทน แบบสอบถามฉบับที่ 1, 2 และ 3

z_{ri} แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่แปลงให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานพิชเชอร์ซี

N_i แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละแบบสอบถาม

df แทน ขั้นตอนความเป็นอิสระ

n แทน จำนวนค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่นำมาทดสอบ

ถ้าพบว่าค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่นำมาทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ก็น้ำมาทดสอบความแตกต่างของค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเหล่านี้โดยวิธีการแปลงให้อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานพิชเชอร์ซี และทดสอบค่าสถิติทดสอบที่ จากรูปกรอกันดี (Ferguson 1976: 184)

$$z = \frac{z_{r1} - z_{r2}}{\sqrt{1/(N_1-3) + 1/(N_2-3)}}$$

เมื่อ z_{r1}, z_{r2} แทน ค่าความเที่ยงของแบบส่วนตัวฉบับที่แปลงใหม่ๆ
ในรูปของค่าแบบมาตรฐานพิชเชอร์

N_1, N_2 แทน จำนวนผู้เรียนในแต่ละแบบส่วน

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย